

RECENSIE

Een cocktail die naar meer smaakt

Toneelbroeders: Michel Sluysmans als schrijver Ilya Leonard Pfeiffer. Op de achtergrond Servé Hermans. FOTO BEN VAN DUIN

Heeft schrijver-dichter Ilya Leonard Pfeiffer (49) al iets gezien van het toneelstuk *Brieven uit Genua* dat zo dadelijk begint? Burgemeester Annemarie Penn-Te Strake van Maastricht buigt zaterdagavond nieuwsgierig naar haar buurman, de auteur in kwestie. Nee, zeker niet, klinkt het beleefd uit de mond van de schrijver, die hoofdgast is bij de première van de voorstelling *Brieven uit Genua* van Toneelgroep Maastricht.

Het stuk is een bewerking van Pfeiffers gelijknamige autobiografische brievenroman uit 2016. Als een van de vaste huisschrijvers van Toneelgroep Maastricht kortwiekte hij zelf zijn autobiografie van 752 pagina's en 81 brieven tot een anderhalf uur durend toneelspel in 9 brieven. *Brieven uit Genua* is het eerste

van de twee boeken van Pfeiffer die door Servé Hermans en Michel Sluysmans van Toneelgroep Maastricht onder handen genomen worden. Nummer twee *La Superba* volgt maart volgend jaar.

Acteur Hermans kruipt in de rol van de schrijver, die vanaf het terras van een van de talrijke barretjes in Genua zijn verhaal doet. Met een speciale 'Pfeiffer-lange-manenpruijk', zonnebril, rode sjaal en colbertje dat veel te krap rond de buik schuurt, lijkt Hermans verrassend goed op de schrijver-dichter.

Hier in de Italiaanse havenstad componeert hij zijn brieven. Aan Gelya, zijn lief die hem verliet. Pfeiffers leven is in eerste instantie doordrenkt met een langzaam vergiftigende mix van drank en sigaretten. (Over)leven in de Italiaanse ha-

venstad. Gulzig verdwijnt de drank in één grote slok naar binnen terwijl sopraan Lies Verholle (wat een stem!) haar visitekaartje afgeeft met de vertolking van de eerste Italiaanse aria. Vanavond staat Puccini op de playlist. Maar ook *Via Con Me* van Paolo Conte, werk van Schubert en een prachtig meerstemmig gezongen *Pur Ti Miro* van Claudio Monteverdi.

Pfeiffer hield bewust afstand van de toneelgeboorte van *Brieven uit*

★★★★

DOOR KIM NOACH

Gezien: Brieven uit Genua**Door:** Toneelgroep Maastricht**Waar:** Bordenhal Maastricht (23/9)**Nog te** Bordenhal (t/m 1/10) daarna**zien:** op toer door het land

Genua om regisseur (en goede vriend) Michel Sluysmans zijn eigen stempel te laten drukken op het spel.

Het resultaat is een rijk gevulde cocktail van monoloog, muziektheater (dankzij de prachtige bijdragen van sopraan Lies Verholle en pianiste Elisabeth De Loore) en miniatuur-ontmoetingen die Pfeiffer had met enkele Italiaanse paradijsvogels, bijrollen gespeeld door Michel Sluysmans.

Daar waar de flamboyante Hermans/Pfeiffer met zijn intense spel het publiek bij de strot grijpt (en geen moment loslaat) zorgt Sluysmans met zijn ingetogen, kalme aanwezigheid voor ademruimte. Eb en vloed.

Het is de eerste keer dat de collegaregisseurs, acteurs, artistiek lei-

ders van Toneelgroep Maastricht én goede vrienden tegelijkertijd op de Bühne staan. De combinatie werkt prachtig. Samen geven ze de transformatie van Pfeiffer in *Brieven uit Genua* een gezicht. De zuipe corpulente bohemiën mag niet meer drinken. Eerst vanwege een ontsteking, waardoor hij sterke medicijnen moet slikken. Maar het is vooral zijn nieuwe liefde Stella die de doorslag geeft en eist dat hij stopt. Wil Pfeiffer niet 'verkleumen in zijn eenzaamheid' dan rest hem slechts één ding.

Na afloop liet de echte Pfeiffer aan de cast weten dat hij ontroerd was. En behoorlijk geconfronteerd was met zijn minder fraaie momenten. De cocktail Pfeiffer & Toneelgroep Maastricht smaakt beslist naar meer.